

7 maja 2017 roku

Szanowni Państwo,

serdecznie zapraszamy do publikacji w roczniku Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tematem przewodnim zeszytu, który — jak planujemy — ukaże się pod koniec 2019 roku, pragniemy uczynić formułę: **Świadectwa czasu minionego. Językowe i literackie kreacje przeszłości**. Drugą część tomu zamierzamy poświęcić **twórczości Mikołaja Reja** z okazji 450. rocznicy śmierci pisarza.

Przedmiotem refleksji chcemy uczynić wypowiedzi o bliższej i dalszej przeszłości, zarówno literackie, jak i użytkowe (diariusze, roczniki, kroniki, katalogi władców, pamiętniki, wspomnienia itp.), które mają stać się podniętą do namysłu nad tekstowymi realizacjami opisu czasu minionego, nad funkcjami różnorodnych tekstów o historii, ich rolą w diagnozowaniu teraźniejszości i prognozowaniu przyszłości.

Wśród dyscyplin nauki historia zawsze zajmowała miejsce szczególne. Za Cynceronem widziano w niej nauczycielkę życia, ponieważ żywiono przekonanie o powtarzalności zdarzeń i jednocześnie możliwości poszukiwania analogii w ich mechanizmach. Przeszłość stanowiła nie tylko przedmiot wiedzy, ale przede wszystkim obiekt podziwu, kopalnię przykładów moralnych, źródło doświadczenia. W okresie kształtowania się wczesnonowożytnego państwa dziejopisarstwo było nie tylko indywidualnym przedsięwzięciem poszczególnych twórców wynikającym z ich umiłowania czasów minionych, ale także planowym działaniem władzy, która traktowała wiedzę o przeszłości jako element strategiczny polityki państwowej. Z kolei w okresie utraty państwowości powieść historyczna miała przypominać chwalebny przeszłość, budować dumę narodową. Wspomnienia i pamiętniki bywały podręcznikami życia dla potomnych, ale także sposobem radzenia sobie z traumami przeszłości.

Wspomniane uwarunkowania ogniskowały się, jak sądzimy, wokół następujących zagadnień, które pragnęlibyśmy uczynić głównymi problemami projektowanego tomu:

1. Aksjologizacja przeszłości.
2. Wizje ojczystych dziejów. Wątki, fakty, mity i stereotypy.
3. Idealizacja czy wierność prawdzie? Strategie przedstawiania czasów minionych.
4. Obrazy swoich i obcych jako narzędzie kształtowania wspólnotowej tożsamości w tekstach o przeszłości.
5. Gatunkowy kształt tekstów o przeszłości.
6. Funkcje przekazów o czasie minionym.
7. Kategoria czasu w opowieściach o przeszłości.
8. Przeszłość jako podstawa diagnozy teraźniejszości i proroctwa przyszłości.

Jesteśmy otwarci także na Państwa propozycje.

Drugą częścią tomu chcemy upamiętnić 450-lecie śmierci Mikołaja Reja. Dziedzictwo Miśtrza z Nagłowic wykorzystuje bowiem to, co historycznie kształtowało polską tożsamość do wieku XVI, recepcja jego dzieła wyznacza z kolei zjawiska narodowej mitologii wieków XVII-XIX, a być może i późniejszych. Jego twórczość doczekała się licznych już opracowań, zarówno językoznawczych, jak i literaturoznawczych, wciąż jednak inspiruje do podejmowania kolejnych wątków, analizowania jego twórczości nowymi narzędziami. Mamy nadzieję, że przyjmą Państwo nasze zaproszenie również do realizacji tego przedsięwzięcia.

Zapraszamy również do wypełniania rubryk stałych ([„Regionalia”](#), [„Varia”](#) i in.).

Szczegóły w serwisie internetowym „Filologii Polskiej” (w odpowiednich zakładkach):

<http://www.ifp.uz.zgora.pl/index.php/badania-naukowe/rocznik-naukowy-uz>.

Z niecierpliwością i zainteresowaniem czekamy na Państwa głos w proponowanym kształcie debaty naukowej — [Sekretariat \(kontakt\)](#).

REDAKCJA

Magdalena Hawrysz

Sławomir Kufel

Aneta Narolska

Radosław Sztyber